

- בחשד וחצי בערב הביא לי קצין מהמיקוד בקסטינא בקשה משרת, לבון ודיין? "לרגל המצב בצפון ובדרום יקשה על כלנו לעזוב את מקומוחינו כעת. מבקשים אותך לבוא השבת לח"א לקיים החיצות שתכננת ותחיצות נוספות. נא חברך הסכמתך". לאחר שיקול - החלטתי למלא בקשתם, וביקשתי שבשבת בבוקר ישלחו לי פייפר.

27.2.54, כד' אדר א'

הבוקר טפתי לח"א. היחא רוח וטולטלנו. בביחי כבר חיכו לי משה, לבון וט.ד., החיצותנו על המצב בסוריה ובמצרים. חוך החיצות טלפנו למ.ד. כי רויטר מודיע על החקוממות חיילים נגד נאסר. לבון הציע להכנס למפורז, לתפוס הרמות שמעבר לגבול חסורי ולהכנס לרצועה עזה או לתפוס משלט מצרי סמוך לאילת.

התנגדתי לפגיעה במצרים ולכל מעשה שפירושו מלחמה. תפיסת שטח סורי היא מלחמה. אבל יעצתי לשלוח צבא למפורז בהודעה שהאנרכיה בסוריה מחייבת אותנו לשמור על ישובינו. לתת להודעה אומי של כניסה זמנית - שתמשך כמה שבועות. ששה התנגד אף לזאת,

- אחר כך נוספו זיאמה וגמיר לחתיעץ על המועצה ולהכין הצעות לוועדת 21 שנבחרה לקראת המועצה.

הצעה להקים מטה עליון לקראת הבחירות - מטה, אשכול, דיאמה, לבון, נמיר ומזכיר המפלגה (בהתייעצות החברר שארגוב מוכרח לצאת לפחות לשנה טהעבודה), למטה יהיו כמה אנשים: אגף הפועלים. בניגוד לדעת חברים אחדים איני מאמין במילוב מ"מ וגם לא רצוי הטילוב, לדעתי. אין כל סיכוי שאנשי הקה"מ ישובו למפלגה ולכן מוטב שיחיו במס"מ ויערבו את השת"צ. אולם יש סנכה של הימנה בקרב רבים מהפועלים, ויש להבטיח שהפועלים הב"מ וגם אלה שקוראים לעצמם חכרי מפלגה (כי לא כולם חברים באמת) יעמדו איתנו. אילו יש לכנס ועידת פועלים לבעיות המדינה.

אגף אחד - לאינטלגנציה וביחוד למורים, לא כל המורים ראויים להסקידם, אבל אין אחרים, ויש להנכס ולהכשירם. אגף שלישי לבעלי מלאכה. יש לדאוג לשיפור המלאכה, למתן אשראי זול ולהספיק כוח בתנאים נוחים. יש בעלי מלאכות פרטיים שנידונו לכליון, אבל רוב בעלי המלאכה, אצל יש בהם ברכה, ושעמם לא עברה, ואין ניגוד כינס ובין צבור הפועלים. איני יודע מה אפשר לעשות בקרב התנוונים.

מטה הציע ועדה ללימוד הבעיות. לדעתו לומדים בעיות ע"י סיפול מעשי בתן. נהעוררה שאלה על דיון בבעיות חוץ ובבעיות כלכליות. אני ורוב החברים התנגדנו לדיון על בעיות חוץ, אבל שאר החברים חיו סבורים שמי אפשר להימנע מדיון בבעיות כלכליות. מטה הציע וחוסכט שיחיו שני בנשים - אחד לענייני התנועה ואחד לבעיות כלכליות. הוסכם לכנס ועדה 21 בבאר שבע, כיום א' 21 במרס (סז אדר ב').

חזרתי לשדה בוקר באוטו - חנסיעה נמשכה רק שתי שעות ועשרים רגע.

- בערב שמעתי ברדיו כי נגיב הוחזר כנשיא המדינה ונאסר נשאר ראש הממשלה. זה היה צעד מחוכם מאוד מצד כנוסות הקצינים. זה יעקיש כמה כוחות מתנגדים ויקנה לב הרבה סודנים שהיו חסידיו נגיב.

1.3.54, יום ב'

היום ביקרו אצלנו הב' ויצמן ובלומנפלד. הם אכלו במטבח וניהנו מהאוכל. בלומנפלד מחאונן על יוסף, אינו מביד אמה, רוצח לעשות הכל בעצמו (כלומר כל תפקידיו). במחצבי ישראל היו מנהלים בלומנפלד, שלמה שמיר, דורי, פנחס סמיר, אלי קירשנר, טשא בולדברג, שנקר, אולי גם חלל דן (במקום בהט שחלה). נשארו רק שנקר וטשא בולדברג. נחמנו פקידים דורנן, פלד מזכירו של יוסף. בלומנפלד מאוד את שלמה שמיר, אבל יוסף לא נותן לו לעבוד. בלומנפלד מחלל גם את בודיונקין. הוא נוסע מפנה בשבוע הבא. שאלתיו על הנחווה, יש מחסר עד שבע מאות אלף טון. והשנה יש לבשה להפקה. ביקש ממנו לדבר עם יוסף שיהן לשמיר לעבוד ושלא יתערב בכל דבר.